II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 23. julija 2004

o nakupu cepiv proti klasični prašičji kugi v Skupnosti in o uvedbi zalog teh cepiv v Skupnosti

(notificirano pod dokumentarno številko K(2004) 2056)

(Besedilo velja za EGP)

(2004/571/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Odločbe Sveta 90/424/EGS, z dne 26. junija 1990, o odhodkih na področju veterine [1] in zlasti člena 6(2) in člena 8(2) te odločbe,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2001/89/ES, z dne 23. oktobra 2001, o ukrepih Skupnosti za nadzor klasične prašičje kuge [2] in zlasti člena 18(2) te direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Klasična prašičja kuga predstavlja grožnjo domačim in divjim prašičem (divjemu vepru) v Skupnosti.

(2) Izbruhi klasične prašičje kuge na gospodarstvih z domačimi prašiči imajo resne posledice in povzročijo gospodarske izgube v Skupnosti, zlasti, če se pojavijo na območjih z visoko gostoto prašičev.

(3) Pravila za cepljenje domačih in divjih prašičev v nujnih primerih ter definicija marker cepiva so določena v Direktivi 2001/89/ES.

(4) Skupnost že ima zalogo 1 000 000 doz živega oslabljenega cepiva proti klasični prašičji kugi.

(5) Na podlagi Odločbe Komisije 2002/106/ES, z dne 1. februarja 2002, o odobritvi diagnostičnega priročnika s postopki za diagnosticiranje, z metodami za vzorčenje in z merili za vrednotenje laboratorijskih preiskav za potrditev klasične prašičje kuge [3], je pred kratkim uvedena ustrezna preiskava za razlikovanje med cepljenimi prašiči in prašiči, ki so naravno okuženi z virusom klasične prašičje kuge. V skladu s tem se lahko predvideva uporaba marker cepiv, ki se v primeru nujnega cepljenja domačih prašičev že lahko tržijo znotraj Skupnosti.

(6) Zadnje izkušnje z nadzorom klasične prašičje kuge pri divjih prašičih v Skupnosti kažejo, da je lahko uporaba oralnih vab s cepivom pri takih prašičih učinkovita.

(7) Da se lahko Skupnost bolje odzove na klasično prašičjo kugo, je treba kupiti zadostno količino doz marker cepiva, cepivo pa mora biti uporabljeno v oralnih vabah. Prav tako pa je treba urediti hranjenje zalog in zagotoviti, da so v morebitnem nujnem primeru hitro dostopne.

(8) Ukrepi, predvideni v tej odločbi, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za živilsko verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. Skupnost v najkrajšem možnem času kupi 1 800 000 doz marker cepiva proti klasični prašičji kugi.

[1] UL L 224, 18.8.1990, str. 19. Sklep, nazadnje spremenjen z Direktivo 2003/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 325, 12.12.2003, str. 31).

[2] UL L 316, 1.12.2001, str. 5. Direktiva, nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

[3] UL L 39, 9.2.2002, str. 71. Direktiva, nazadnje spremenjena z Odločbo 2003/859/ES (UL L 324, 11.12.2003, str. 55).

2. Skupnost poskrbi za shranjevanje in razdelitev cepiva omenjenega v prvem odstavku.

Člen 2

Stroški ukrepov iz člena 1 naj ne presegajo 1 500 000 EUR.

Člen 3

1. Skupnost v najkrajšem možnem času kupi 500 000 doz cepiva proti klasični prašičji kugi, ki bodo divjim prašičem dozirani oralno.

2. Skupnost poskrbi za shranjevanje in razdelitev cepiva omenjenega v prvem odstavku.

Člen 4

Stroški ukrepov iz člena 3 naj ne presegajo 500 000 EUR.

Člen 5

Ukrepe, predvidene v členu 1(2) in členu 3(2), izvaja Komisija v sodelovanju z dobaviteljem, določenim z javnim razpisom.

Člen 6

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. julija 2004

za Komisijo
David BYRNE
član Komisije